

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heraclidi Episcopo. 182.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

• Θεοφρονίου. ρα.

Theophronio. 180.

Οὐ ρημάτων ἀπαγγελία, ἀλλὰ περιγυμνῶν διακονία τὸν τῆς θείας παιδείας ζήλωτῶν σποφάγει. ὃ δὲ γὰρ ὁ ἀρχαῖος ἀντάρτης, ἐπειδὴ τῆς θείων χρησμῶν ἐμμένοντο περὶ ζῶν τὸν κύριον, ἐπαινετὸς ἦν ἄρα τῆς τούτων μαθήσεως, ἀλλ' ἀποκρίτος καὶ ἀποβλητός, ὅτι τῶν γινώσκοντων ἔχον, τῶν περὶ αὐτῶν ἀρετῶν ἐπιπέτυον μὴ κοῦφος φάραδα ἐλάλει, καὶ ὅτι γλώττης μόνης ἔχον τῶν παιδεύσειν, ἔργω ὅτι δειξὸν τὰ τῶν. ὃ δὲ γὰρ τῆς ἐξωθεν ὀπλοφορίας ὁ Γολιάθ ἀπὸ νῶπι, τοῖς ἴσασθαι ἀσθενῶν βοθηθήμασιν.

Non verborum enunciatio, verum rerum administratio, diuinæ doctrinæ confectorem hominem reddit. Nam neque vetus ille rebellis, propterea quod diuina oracula memoria tenebat, cum Dominum tentaret, ob eorum cognitionem laudem merebatur: verum contra abiiciendus ac detestandus erat, quod cum scientia præditus esset, actione inficiaretur ac respueret. Quare nisi leuis haberi vis, utpote in lingua sola eruditionem sitam habens, fac eam re ipsa ostendam. Nam nec Goliath ex armis externis quicquam commodi tulit: quoniam internorum auxiliorum imbecillitate laborabat.

Matth. 4.

Parum est lingua duntaxat eruditus esse.

1. Reg. 17.

• Ορίωνι μοναχῶ. ρα.

Orioni Monacho. 181.

Οὐκ ἀπονοίας ὄσιν, ἀφιλολογώτατε, ὁ καὶ τῆς πλάσαντων φόνος τοῦ σοφωτάτου Πέτρου, ἀλλὰ διδασκαλίας προγνωστικῆς, τὰ πολλὰ τῆς ἀληθείας προσημαίνον ἀμαρτήματα. ὅτι γὰρ ἀρετῶν, τὰ τῶν εὐαγγελίου χαταβάλλεσθαι, ἀπέριστα καὶ εὐδὲς ὡς ἀτέλειαντα ἐωρακότες ἱζανία, σοφῶς ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ἐπιπλάσιν, ἵνα μὴ τῶ σίτω συνωστῆνται, τῶ μέλλοντι πρὸς καὶ σὺν πρὸς φυλαχθῆναι καὶ Μωσῆς ὁ ἱεροπέπος τὰ τοῦ νόμου ἐκ προσημαίνοντων ὡς βαθέως θεώμενος, εἰ καὶ ὅτι βραχέως ἀμαρτήματα καὶ ἀλευθῆρα ἐν σαββάτω ἐυλολογοῦσα ἐκέλευσε, τὸ το θεὸν γεγραφὸς ἀποφίνασθαι. ὅτι μικρῶ γὰρ καὶ μέζονι ἡ παράβασις κρίνεται. ὡς καὶ οἱ πρῶτοι τῶ γένους προπάτορες ἐύλα γέυσαν τὸν πολυδάδων καταδικάσασθαι καὶ εἶον καὶ θάνατον.

Non crudelitatis atque amentiae fuit, vir studiosissime, quod sapientissimus Petrus, eos, qui peccauerant, morte affecit, verum præscientis doctrinæ, multa hominum peccata præfanantis. Nam cum tunc Euangelij sementem facere incepissent, ac statim enata zizania conspexissent, sapienti consilio ea confestim euulserunt, ne vna cum tritico aucta futuro igni ad exultionem seruarietur. Ad eundem enim modum diuinus quoque Moses, legem ab initio statim violatam perspicies, et si ob exiguum peccatum, saxis tamē eum obrui iussit, qui die Sabbati ligna collegerat, Deum videlicet hanc sententiam tulisse scribens. Siquidem legis transgressio, tam in paruo ac leui, quam in magno atque atroci crimine iudicatur. Nam profecto primi quoque generis nostri authores ob arboris fructum degustatum, acerbissima, & vita & morte mulctati sunt.

Act. 3.

Cum Petrus et Paulus in templo sermone facerent, multi ex Sardinia morte affecerunt.

Matth. 13.

Num. 15.

Legis transgressio in quolibet crimine vindicatur.

Genes. 3.

• Ηρακλείδῃ ἑπισκόπῳ. ρα.

Heraclidi Episcopo. 182.

Ὁ τὸν πολυμήμοντον μαργαρίτῳ ζητήσας, καὶ πάντων αὐτῶ τῆς προσώπων ἀντιγραμίας, ὁ νέος ὄσιν τῶ κωεῖς λαός, τῆς πατρῴας καὶ ἑσίας, καὶ

Is qui ingentis pretij margaritam quaesivit, eamque omnibus suis facultatibus emit, nouus est Domini populus, qui pater nam & substantiam, & religionem con-

Matth. 13.

*Cui Christi-
sus mar-
garita
vocetur.*

temnit, ac Dominum gloriae quaerit. Margarita autem idcirco appellatur, quia diuinitatis profundo copulatus est, solisque piscatoribus atque ipsius interpretibus cognitus.

Eidem. 183.

*Psal. 16.
Apostoli
piscato-
res.*

Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, sunt diuino numine afflati Domini discipuli, ut qui & ex priore vitae instituto id fuerint, & ex piscatoria in mundo operatione ad spirituales migrarint. Quoniam enim non secus ac fluctuum insultus, humanae res intumescunt ac vicissim sedantur, earum inconstantiam diuina oracula haud abs re maris nomine appellarunt. Qui autem hoc mare tranquillum reddiderunt, in aquis multis operationem fecisse dicti sunt.

*Cui res
humanae
mari co-
parentur.*

Zosimo. 184.

Si Dei patientiam ac lenitatem contemnis, o miser, saltem praesentia te commoueant. Multi enim ad futura caecutientes, huius vitae suggillationes vitant. Quod si & haec & illa pro nihilo ducis, & hic tui risum, & illic fletum commouebis.

*Et hic ri-
sum &
postea fle-
tum mo-
uere.*

Eusebio Episcopo. 185.

Iis, qui ope atque auxilio opus habebant, opem ferre potuisses, nisi te ipsum faedis quaestibus atque electionibus prius confecisses. Nam qui te Pan sophio additum cernunt, hoc est homini ei, qui non modo diuino Stephano, cuius munus temere suscepit, contumeliam intulit, verum etiam virtutem omnem ex honesto & graui choro propellere atque obterere studet, quoniam tandem honore te afficere queant? Quod si & ipsum prohibeas, & te ipsum corrigas, hoc consequeris, ut & huius vitae res tibi omnino latae atque commodae existant, & res alterius vitae omnino tolerabiles.

θησιαιας καταφρονων, και τον κυριον της δεξης ζητησας μαργαριτης δε κεκληται, επειδη τω βυθω της θεοτητος ηνωται, και μονοις τοις αλιευσις τοις αυτου υποφηταις γνωριεται.

Τω αυτω. 183.

Οι καταβαλλοντες εις θαλασσαν εν πολλοις, ποιουοντες εργασιαν εν υδασι πολλοις, οι τε κυριεσ τυγχανουσι θεοφοροι σπιστολοι, και εκ τε προτερου τουτο οντες επιτηδεύματος, και εκ της εν τω βιω ζωρευτικης εργασιαις, επειδη γαρ ως κυματων επανασαισ φλεγμηνει και κατευναζεται τωσ ανθρώπων τα παράγματα, εικότως θαλασσαν τιω τωτων αναμαλιασ οι θεοι καλεσσι χρισμοι. οι δε ταυτην γαληνεύσαιεσ, εν υδασι πολλοις πεποιθησ τ εργασιαν ερηθησαι.

Ζωσίμω. 184.

Ει της ανοχης τε θεου, και της μακροθυμιασ, ο θαλασ καταφρονεισ, και τα παρόντα αιδεσθησι, πολλοι γαρ ως τα μέλλοντα αβλεπουοντες, ταισ εν ταυτασ οικληνουσι κωμωδιασ. ει δε ταυτα κακεινα καταφρονεισ, εν ταυθα γελασθησ, και κει θρηνηθησ.

Ευσεβίω ἑπισκόπῳ 185.

Η δυνάτω, επικουρειν τοις βοηθιασ προδεουδουσ, ει μη ταυτον προκατελυσασ αχροισ λημμασις και προβλημασιν. οι γαρ οραντες σε πανσοφίου ητιώμωρον, ανήρωπον μη μόνον τον θεον υβρισασησ Σίεφανον. ου τιω λειπρηίαν ακριτωσ εδεξατο, αλλά και πασαν αρετιω εκ τε σμινθ χορου προπιλακισασ απουδαζοντασ, πιασ αν σε πιμης αξιασθεν. ει δε και τωτον σαλυσασ, και σαυτον διορθωσασ, και τα εν ταυθα παντωσ φανειται σοι χρισταις και τα οικειθεν παντωσ ανεκτα.

Σεινω